

تلاشی در مسیر معرفت پیش

- ✓ دانلود گام به گام تمام دروس
- ✓ دانلود آزمون های قلم چی و گاج + پاسخنامه
- ✓ دانلود جزوه های آموزشی و شب امتحانی
- ✓ دانلود نمونه سوالات امتحانی
- ✓ مشاوره کنکور
- ✓ فیلم های انگیزشی

Www.ToranjBook.Net

[ToranjBook_Net](https://t.me/ToranjBook_Net)

[ToranjBook_Net](https://www.instagram.com/ToranjBook_Net)

درس اول

تاریخ ادبیات

شعر «ای همه هستی ز تو پیدا شده» از کتاب «مخزن الاسرار» نظامی انتخاب شده است. کتاب «آفریده‌های ساكت خدا» اثر «نانسی سویتلند» و ترجمه‌ی «حسین سیدی» است. متن درس «تماشاخانه» از کتاب «آفریده‌های ساكت خدا» است. شعر «رقص باد، خنده‌ی گل» سروده‌ی پروین دولت آبادی است.

معنی و مفهوم درس

ستایش

خاک ضعیف از تو توانا شده

ای همه هستی ز تو پیدا شده

ای خدایی که تمام هستی و جهان به خاطر وجود تو آفریده و آشکار شده است و انسان به خاطر وجود تو توانا و قادرمند گشته است.

هم تو ببخشای و ببخش ای کریم

از پی توست این همه امید و بیم

این همه امید و آرزو و این همه ترس و بیم به خاطر توست. ای خدای بخشندۀ، هم گناهان ما را ببخشا هم چیزهای خوب را به ما عطا کن. (بخشن).

گر تو برانی، به که روی آوریم؟

چاره‌ی ما ساز که بی‌یاوریم

خدایا چاره ساز و مشکل گشای کار ما باش که ما به جز تو یاوری نداریم. اگر تو به ما توجه نکنی پس ما با چه کسی رازهایمان و دردهایمان را بگوییم؟ (به چه کسی پناه بیاوریم؟)

گر ننوازی تو، که خواهد نواخت؟

جز در تو، قبله نخواهیم ساخت

به جز تو کسی را ستایش نمی‌کنیم و حاجتمان را فقط از تو می‌خواهیم. اگر تو ما را مورد لطف قرار ندهی هیچ کس نمی‌تواند به ما مهربانی و لطف کند.

چاره کن ای چاره‌ی بیچارگان

یار شو، ای مونس غمخوارگان

ای همدم و یار همه‌ی غم‌خوارها و مشکل‌دارها، یار و همدم ما باش و ای چاره‌ساز دردهای بیچارگان، مشکلات ما را رفع کن.

تماشاخانه

مثلاً کوه‌های سر به فلک کشیده را با دره‌های عمیق، گل را با خار، زنبور عسل را با خرمگس، بهار را با زمستان مقایسه کنیم.

مثلاً کوه‌های بسیار بلند را با دره‌های عمیق، گل را با خار، زنبور عسل را با خرمگس و بهار را با زمستان مقایسه کنیم.

عالَم تماشاخانه‌ی شگفتی‌های آفرینش است.

دُنیا محل تماسا کردن شگفتی‌ها و عجایب آفرینش است.

این جهان، دفتری است که خدای مهریان، به پاکی و زیبایی در آن نگاشته و می‌نگارد.

این دنیا، مانند دفتری است که خدای مهریان به پاکی و زیبایی تمام در آن نقاشی کرده است و نقاشی می‌کند.

رقص باد، خنده‌ی گل

سبزه‌زاران، رفته رفته، زرد گشت

باد سرد، آرام بر صحرا گذشت

باد سردی آرام آرام در صحرا وزید و کم کم سبزه‌ها و چمن‌زارها زرد شد.

زرد شد آن چتر شاداب و قشنگ

تک درخت نارون، شد رنگ‌رنگ

برگ‌های تک درخت نارون، رنگ‌رانگ شد و آن برگ‌های چترمانند شاداب و زیبایش، زرد شد.

رشته‌های بیدین از هم گسیخت

برگ برگ گل به رقص باد ریخت

با وزش باد، برگ‌های گل یکی یکی بر زمین ریخت و رشته‌های درخت بید از هم جدا شد.

باغ و بستان، ناگهان در خواب شد

چشم‌ه کم کم خشک شد، بی‌آب شد

کم کم چشم‌ه خشک و بی‌آب شد و ناگهان تمام باغ‌ها و بستان‌ها به خواب زمستانی رفتند.

کرد کوته، شاخه‌ی پیچان تاک

کرد دهقان، دانه‌ها در زیر خاک

کشاورز دانه‌ها را در زیر خاک کاشت و شاخه‌های بلند پیچ در پیچ درخت انگور را کوتاه کرد.

بار دیگر، چون بهاران می‌شود

فصل پاییز و زمستان می‌رود

فصل پاییز و زمستان سپری می‌شود و یک بار دیگر، وقتی که فصل بهار می‌آید.....

چشم‌ه می‌جوشد، آب می‌افتد به راه

از زمین خشک، می‌روید گیاه

از زمین خشک گیاه می‌روید و چشم‌هها می‌جوشند و آب آن‌ها روان می‌شود.

سبز گردد، شاخصاران کهن

برگ نو آرد، درخت نارون

درخت نارون دوباره برگ تازه می‌رویاند و شاخه‌های بزرگ قدیمی سبز می‌شوند.

پُر کند بوی خوش گل، باغ را

گل بخندد، بر سر گل بوته‌ها

بر سر بوته‌های گل، غنچه‌ای شکوفا می‌شود و بوی خوش این گل، باغ را پر می‌کند.

باز می‌سازد در اینجا آشیان

باز می‌آید پرستو، نغمه‌خوان

دوباره پرستو آوازخوان و شاد می‌آید و در این باغ لانه می‌سازد.

درس دوم

تاریخ ادبیات

شعر «فضل خدا» سروده‌ی سعدی است. داستان «راز گل سرخ» از کتاب «زیباترین قصه‌ها» اثر مهدی مراد حاصل انتخاب شده است.

فضل خدا

فضل خدای را، که تواند شمار کرد؟
يا کیست آن که شکر یکی از هزار کرد؟

چه کسی می‌تواند لطف و بخشش خدا را بشمارد یا چه کسی است که شکر یکی از هزاران نعمت خدا را به جای آورد. (هیچ کس قادر به شمارش فضل و نعمت خدا نیست.)

بحر آفرید و بر و درختان و آدمی
خورشید و ماه و انجم و لیل و نهار کرد

خداآوند، دریا، خشکی، درختان، انسان، خورشید، ماه، ستارگان، شب و روز را آفرید.

اجزای خاک مُرده، به تأثیر آفتاب
بُستانِ میوه و چمن و لاله‌زار کرد

خداآوند اجزای خاک بی‌جان را به کمک و تأثیر نور آفتاب به باغ میوه و چمن‌زار و لاله‌زار تبدیل نمود.

ابر، آب داد بین درختانِ مُرده را
شاخ برهنه، پیرهن نویه‌هار کرد

ابر به خواست خدا ریشه‌ی درختان خشک و بی‌جان را آب داد و بهار و سبزه را در شاخه‌ی خشک و خالی درختان قرار داد. (بهار آمد.)

توحید گوی او، نه بنی‌آدم‌اند و بَس
هر ببلی که زمزمه بر شاخصار کرد

ستایش‌کننده‌ی خدا فقط انسان‌ها نیستند بلکه هر پرنده (آفریده‌ای) که روی شاخه‌های بزرگ زمزمه می‌کند،
ستایش‌کننده‌ی خدا است.

درخت گردکان

پیش خودش گفت: «درخت گردکان به این بلندی، درخت خربزه الله اکبر! من که از کار خدا هیچ سر در نمی‌آورم.»

با خودش گفت: «درخت گردویی به این بلندی با میوه‌ای به این کوچکی و بوته‌ی خربزه‌ای به آن کوچکی با میوه-ای به آن بزرگی، الله اکبر! چه قدر شگفتانگیز! من که اصلاً از کار خدا سر در نمی‌آورم.»

تاریخ ادبیات

درس «رازی و ساخت بیمارستان» با تدوین «محمد میر کیانی» و با تلفیق از کتاب «زکریای رازی» نوشته شده است.

شعر «خرد رهنمای و خرد دلگشای» سروده‌ی «فردوسی» است.

رازی و ساخت بیمارستان

بعضی در دل خنديند و با خود گفتند: «نکند طبیب بزرگ ما، هوس خوردن کباب کرده است.»

برخی با حالتی خاص به او خنديند و او را مسخره کردند و با خود گفتند: «شاید پزشک بزرگ و مشهور ما، آرزوی خوردن کباب کرده است.»

خرد رهنمای و خرد دلگشای

کوئین برتر اندیشه برنگذرد

به نام خداوند جان و خرد

به نام آفریدگار جان و اندیشه آغاز می‌کنم که اندیشه‌ای برتر و بهتر از این (شروع هر کاری با نام خدا) از ذهن انسان نمی‌گذرد.

خرد، دست گیرد به هر دو سرای

خرد رهنمای و خرد دلگشای

عقل، راهنما و دلگشا و کمک‌کننده‌ی انسان در هر دو جهان است.

چو خواهی که از بد نیابی گزند

به دانش گرای و بد و شو بلند

به علم و دانش روی بیاور و با آن رشد کن اگر می‌خواهی که از بدی‌ها آسیب نبینی.

ازیرا ندارد بِرِ کس، شکوه

ز نادان، بنالد دل سنگ و کوه

دل و جان سنگ و کوه نیز از نادان می‌نالد زیرا در نزد هیچ‌کس بزرگی و شکوه ندارد.

ز دانش دل پیر، بُرنا بود

توانا بود، هر که دانا بُود

هر کس که دانا و عاقل باشد، توانا و قدرتمند است و از دانش و دانایی حتی دل انسان پیر نیز جوان می‌ماند.

درس چهارم

تاریخ ادبیات

درس «بازرگان و پسران» از باب دوم کتاب کلیله و دمنه بازنویسی شده است.
باب دوم کلیله و دمنه، «شیر و گاو» نام دارد.

معنی و مفهوم درس

بازرگان و پسران

از حوادث روزگار بسیار چیزها آموخته بود.

از اتفاقات و حوادث زمانه خیلی چیزها یاد گرفته بود. (با تجربه شده بود.)

اندوختن مال از راه پسندیده و تلاش برای مراقبت از آن.

جمع کردن و ذخیره کردن ثروت و دارایی از راه درست و پسندیده و سعی و تلاش برای نگهداری و مراقبت از آن.

هر که در این چند خصلت، کاهلی بورزد، به مقصد نرسد.

هر کس که در این چند ویژگی، تنبی کند، به مقصد، سرانجام و هدف خود نمی‌رسد.

اگر مالی به دست آورَد و در نگهداری آن غفلت ورزد، زود تهیدست شود.

اگر ثروت و پولی به دست بیاورد و در حفظ و نگهداری آن کوتاهی کند، زود فقیر می‌شود.

هر که در اندوختن مال دنیا فقط برای خود تلاش کند، در ردیف چارپایان است.

هر کس در ذخیره کردن مال دنیا فقط برای خودش تلاش کند، مثل حیوانات و چارپایان است.

فروغ آتش را هر چه تلاش کنند کم شود، باز هم شعله‌ورتر می‌گردد.

روشنایی و پرتو آتش را هر چه قدر هم تلاش کنند که کم شود، دوباره روشن‌تر و شعله‌ورتر می‌شود.

دانه هنگامی که در پرده‌ی خاک نهان است، هیچ کس در پروردن آن تلاش نکند چون سر از خاک برآورَد و روی زمین را آراست. معلوم گردد که چیست، در آن حال، بی‌شک آن را بپرورند و از آن بهره گیرند.

هنگامی که دانه در زیر خاک پنهان است، هیچ کس در پرورش و رشد دادن آن تلاش نمی کند. وقتی که سر از خاک بیرون آورد و روی زمین را زیبا کرد، معلوم می شود که چیست. در آن حالت، بدون شک آن را پرورش می - دهند و از آن استفاده می کنند.

موس، اگرچه با مردم هم خانه است، چون موذی است، او را از خانه بیرون اندازند و در هلاک آن کوشند.

اگرچه مous با مردم در یک خانه است و در یکجا هستند، اما چون موذی و آزار رساننده است او را از خانه بیرون می اندازند و در نابودی آن می کوشند.

نیازمندی

تلاشی در مسیر موفقیت

درس پنجم

تاریخ ادبیات

متن درس «چnar و کدوُن» از ناصر خسرو است.

نویسنده‌ی «گلدان خالی»، «دمی» نام دارد و مترجم آن «نورا حق‌پرست» است.

حکایت «زیرکی» از کتاب «جواجم‌الحكایات» اثر «محمد عوفی» انتخاب و بازنویسی شده است.

معنی و مفهوم درس

چnar و کدوُن

گفتا: «دویست باشد و اکنون زیادتی است»

پرسید از آن چnar که «تو، چند ساله‌ای؟»

بوته‌ی کدو از درخت چnar پرسید که تو چند ساله هستی؟ چnar پاسخ داد دویست سال دارم و اکنون این، عمر زیادی است.

برتر شدم، بگو تو که این کاهلی ز چیست؟»

خندید ازو کدو، که «من از تو، به بیست روز

بوته‌ی کدو به او خندید و گفت که «من با گذشت بیست روز از جوانه زدن و رشد از تو برتر و بلندتر شدم جواب بدھ که علت این تنبلی چیست؟»

با تو مرا هنوز، نه هنگام داوری است

او را چnar گفت: که «امروز، ای کدو

چnar به او گفت که «ای کدو اکنون، هنوز زمان داوری میان من و تو نیست.»

آنگه شود پدید، که نامرد و مرد کیست»

فردا که بر من و تو، وزد باد مهرگان

فردا که باد پاییزی بر من و تو بوزد، در آن هنگام آشکار می‌شود که مرد و نامرد چه کسی است؟ (چه کسی برتر است؟)

خلاصی در مسیر موفقیت

زیرکی

بعد از مدتی بیامد و زر طلبید، باز نیافت و با هرکس که گفت، هیچ کس درمان ندانست.

بعد از مدتی آمد و طلاش را جست و جو کرد اما پیدا نکرد و با هرکس که درباره‌ی آن سخن می‌گفت هیچ کس راه چاره و درمان آن را نمی‌دانست.

حاکم از جمله‌ی طبیبان شهر بیرسید: حاکم از همه‌ی پزشکان شهر پرسید.

حاکم کس فرستاد و آن مرد را طلبید و به نرمی و درشتی زر را بستد و به صاحب زر، باز داد.

حاکم کسی را فرستاد و آن مرد را به نزد خود طلبید (خواست) و به آرامی و تندی (آرامش و خشونت) طلا را پس گرفت و به صاحب آن بازگرداند.

درس ششم

تاریخ ادبیات

شعر «ای ایران» اثر حسین گل‌گلاب است.

معنی و مفهوم درس

سرود ملی

سر زد از افق، مهر خاوران / فروغ دیده‌ی حق باوران / بهمن، فر ایمان ماست. پیامت ای امام / استقلال، آزادی، نقش جان ماست.

خورشید مشرق زمین، آرام آرام از کرانه‌ی آسمان آشکار شد و این طلوع خورشید، روشنی بخش چشم‌های انسان- های خداباور و فهیم است.

ماه بهمن مثل ماه رمضان، ماه شکوه و بزرگی و ایمان و اعتقاد ماست. ای امام، پیام تو که همان «استقلال، آزادی ...» در جان ما نقش بسته است و ما حاضریم برایش جان دهیم.

شهیدان، پیچیده در گوش زمان فریادتان / پاینده، مانی و جاودان / جمهوری اسلامی ایران.

ای شهیدان، فریاد شما در گوش زمان پیچیده است و آن این است: ای جمهوری اسلامی ایران همیشه پایدار و جاودان بمانی.

که خاکش گرامی‌تر از زر و سیم

خوشا مرز ایران عنبر نسیم

چه قدر خوب و خوش است سرزمین خوش بوی ایران که خاکش از طلا و نقره ارزشمندتر و گرامی‌تر است.

زمینش، سراسر پر از خرمی

هوایش موافق به هر آدمی

آب و هوای ایران با هر انسانی سازگار است و سرتاسر سرزمینش سرسبز و خرم است.

همه بستانش، سراسر گل است

سرتاسر باغ‌ها و بستان‌هایش پر از گل سرخ و زیباست و درون باغ‌هایش پر از لاله و سنبل است.

ای ایران

ای خاکت سرچشمه‌ی هنر

ای ایران، ای مرز پر گهر

ای ایران، ای مرز گران قیمت، با ارزش و پر گهر. ای کشوری که خاکت سرچشمه و منشأ هنر و فضیلت است.

پاینده مانی و جاودان

دور از تو اندیشه‌ی بدان

اندیشه و فکر بدان و دشمنان از تو دور باد و همیشه پایدار و جاودان بمانی.

جان من فدای خاکِ پاک می‌هñم

ای دشمن، ار تو سنگ خاره‌ای، من آهنم

ای دشمن، اگر تو مثل سنگ خاره، محکم و سخت هستی، من هم مثل آهن، محکم هستم. جان من فدای خاکِ پاک و بالارزش می‌هñم باد.

دور از تو نیست، اندیشه‌ام

مهر تو چون، شد بیشه‌ام

وقتی که مهر و محبت به تو، کار و شغل من شد، و فکر و اندیشه‌ی من از تو دور و جدا نیست. (من همیشه به تو فکر می‌کنم.)

پاینده باد، خاک ایران ما

در راه تو، کی ارزشی دارد این جانِ ما؟

ای ایران، این جان ما در راه تو و برای تو ارزشی ندارد، امیدوارم این خاک ایران ما همیشه پاینده و استوار و جاودان باشد. (بماند.)

خاکِ دشتت بهتر از زر است

سنگِ کوهت در و گوهر است

سنگ کوههای تو مانند مروارید و گوهر، بالارزش است و خاک دشت‌هایی از طلا بهتر و بالارزش‌تر است.

برگو، بی‌مهر تو چون کنم؟

مهرت از دل، کی برون کنم؟

هیچ‌گاه نمی‌توانم مهر و محبت تو را از دل بیرون کنم. بگو، بدون مهر و محبت تو چگونه روزگار بگذرانم؟

نور ایزدی همیشه رهنمایی ماست

تا گردش جهان و دور آسمان بپاس

تا زمانی که دنیا وجود دارد و گردش زمانه پایدار است (تا ابد) نور و الطاف خدایی همیشه راهنمای و هدایت کننده‌ی ماست.

ایران، ای خرم بهشت من

ای ایران، ای بهشت سرسبز و خرم من، سرنوشت و تقدير من از تو روشن تر و آشکارتر است.

گر آتش بارد به پیکرم

اگر در سخت‌ترین شرایط باشم و آتش مثل باران بر بدنم ببارد به جز مهر و محبت تو هیچ چیزی در دلم پرورش نمی‌دهم.

مهرت از برون رود چه می‌شود دلم از آب و خاک و مهر تو سرسته شد دلم

وجود من (دلم) با آب و خاک و مهر و محبت تو آمیخته شد. اگر مهر و محبت تو از وجودم بیرون برود دلم چه می‌شود؟ (اگر مهر و محبت و عشق تو از درونم بیرون رود، از بین خواهم رفت.)

لایشی در مسیر موفقیت

درس هشتم

تاریخ ادبیات

بیت «چو ایران نباشد، تن من مباد / بدین بوم و بر، زنده یک تن مباد» سروده‌ی فردوسی است. کوروش، سلسله‌ی هخامنشی را در ایران بنیان نهاد. شعر «من، آریو برزن / فرزند ایرانم / در آخرین سنگر / اینک تنم، جانم» سروده‌ی اسدالله شعبانی است. متن درس «آوازی برای وطن» نوشته‌ی «محمد دهریزی» است. شعر «وطن‌دوستی» سروده‌ی علی اکبر دهخدا است.

معنی و مفهوم درس

دفای از میهن

چو ایران نباشد، تن من مباد
بدین بوم و بر، زنده یک تن مباد

وقتی ایران وجود نداشته باشد وجود و تن من نیز نباشد و در زمان نبودن ایران حتی یک تن نیز در این سرزمین زنده نباشد.

در میان این همه شکوه و جلال، ناگاه تاخت و تازی سهمگین از سوی باختر، آغاز گشت.

در میان این همه بزرگی و شکوه، ناگهان حمله‌ای ترس‌آور و خوفناک از سوی مغرب (مقدونیه) آغاز شد.

وقتی که اسکندر آهنگ ایران کرد / هر جا که شهری دید / با خاک، یکسان کرد.

وقتی که اسکندر مقدونی قصد حمله به ایران را کرد در سر راهش هر جا که شهری را دید آن جا را به طور کامل نایود کرد.

اسب سردار با یال فرریخته و دم برافراشته، پیش از اسب‌های دیگر، سوار خود را به بالا می‌کشاند.

اسب آریو برزن، سردار و فرماندهی ایرانی، با موی گردن فروریخته‌اش و دم بالایرده‌اش جلوتر از اسب‌های دیگر، سوار خود را به بالا می‌کشاند و پیش می‌برد.

من، آریو برزن / فرزند ایرانم / در آخرین سنگر / اینک تنم، جانم

من، آریو برزن، سردار ایرانی و فرزند میهن عزیزم ایران هستم که در آخرین سنگر زندگی‌ام قرار گرفته‌ام اکنون این تن و جان من که برای فدا کردن در راه ایران آماده است.

آیا باید تسليم شد و چیرگی دشمن را بر خانمان دید و خواری و خفت را به جان خرید یا جنگید و خاک وطن را از خون خود گلگون کرد؟

آیا باید در مقابل دشمن تسليم شد و برتری او را بر کشور دید و تحقیر و کوچک شدن با همه‌ی وجود را پذیرفت، یا با دشمن جنگید و با جان‌فشنای خود، خاک وطن را سرخ رنگ نمود.

آریو بربزن با شمار اندکی از سپاهیان خود، به سپاه عظیم دشمن، یورش برد. گروهی بسیار از آنان را به خاک افکند. آریو بربزن با تعداد اندکی از سپاهیانش به سپاه بزرگ دشمن حمله کرد و بسیاری از آنان را کشت.

هنوزم ز خردی به خاطر درست
که در لانه‌ی ماکیان، بُرده دست

هنوز از دوران کودکی‌ام به یاد دارم که یک روز دست در لانه‌ی مرغی خانگی بردم.

به منقارم آن‌سان به سختی گزید
که اشکم چو خون از رگ، آن دم، جهید

با منقار، آن گونه به سختی مرا نوک زد که در آن هنگام اشک چشم من مانند خونی که از رگ بیرون می‌زند،
جاری شد.

وطن داری آموز از ماکیان
پدر، خنده بر گریه‌ام زد که هان!

پدر از گریه‌ی من خنده و گفت که آگاه باش و وطن‌داری و وطن دوستی را از مرغ خانگی یاد بگیر.

درس نهم

تاریخ ادبیات

شعر «سرای امید» سروده‌ی هوشنگ ابتهاج (سایه) است.

معنی و مفهوم درس

سرای امید

بر بامت سپیده دمید

ایران ای سرای امید

ایران، ای خانه‌ی امید و آرزو، بر بام تو سپیده و پیروزی طلوع کرد.

خورشیدی خجسته رسید

بنگر کزین ره پُر خون

نگاه کن که از این راه پر از رنج و سختی، خورشید پیروزی و مبارک رسید.

شکوه شادی، افرون است

اگر چه دل‌ها پر خون است

اگرچه دل‌ها پر خون و ناراحت هستند اما شکوه و عظمت و شادی زیاد است.

که دست دشمن، در خون است

سپیده‌ی ما گلگون است

سپیده‌ی پیروزی ما به رنگ گل سرخ است زیرا دست دشمن در خون است. (دشمن، مردم ما را کشته است).

جاویدان، شکوه تو باد

ای ایران، غمت مرِساد

ای ایران، امیدوارم غم و ناراحتی به تو نرسد و شکوه و بزرگی‌ات همیشگی باشد.

اتحاد، اتحاد، رمز پیروزی است

راه ما راه حق، راه بهروزی است

راه ما، راه حق و حقیقت و راه بهروزی و نیکبختی است و رمز پیروزی ما فقط اتحاد و همبستگی است.

صلح و آزادی / جاودانه در همه‌ی جهان، خوش باد / یادگار خون عاشقان، ای بهار / ای بهار تازه جاودان در این چمن شکفته باد.

صلح و آزادی در همه‌ی جهان، جاودانه، خوش باشد، ای یادگار خون عاشقان واقعی، ای بهار آزادی، ای بهار تازه جاودان شده در این چمن هستی، همیشه برقرار، شکوفا و شکفته باشی.

تاریخ ادبیات

نگاره‌ی «عصر عاشورا» اثر محمود فرشچیان نقاش معروف است.

بیت‌های «نام نیکو گر بماند ز آدمی / به کزو ماند سرای زرنگار

نام نیک رفتگان، ضایع مکن / تا بماند نام نیکت، پایدار»

سروده‌ی سعدی شاعر قرن هفتم است.

مولوی از شاعران و نویسنده‌گان قرن هفتم است.

معنی مفهوم درس

نام نیکو

در کارگاه استاد امامی، شعرهای دلشیین حافظ و جلال الدین محمد (مولوی)، زمزمه می‌شد.

در کارگاه استاد امامی، شعرهای خوشایند و پسندیده‌ی حافظ و مولوی خوانده و تکرار می‌شد.

غور آفت هنر است.

غور، تکبّر و خود بزرگ‌بینی، بالای هنر است.

به کزو ماند سرای زرنگار

نام نیکو گر بماند ز آدمی

اگر نام نیکو و خوب از انسان باقی ماند بهتر است از این که خانه‌ای طلاکاری شده از او باقی بماند.

تا بماند نام نیکت، پایدار

نام نیک رفتگان، ضایع مکن

نام نیک و خوب گذشتگان و رفتگان را خراب و تباہ نکن تا نام نیک تو نیز پایدار باقی بماند.

پلاشی در مسیر موفقیت

درس یازدهم

تاریخ ادبیات

خواجه نصیرالدین توosi، ریاضی دان، نویسنده و ستاره شناس بزرگ ایرانی در قرن هفتم زندگی می کرد. خواجه نظام الملک توosi، دویست سال پیش از خواجه نصیرالدین توosi مدارس شبانه روزی «نظمیه» را تأسیس کرد و در شهر «ری» نیز «رصدخانه ای» ساخت. سعدی هم در «نظمیه» تحصیل کرده است.

معنی و مفهوم درس

نقش خردمندان

در این هنگام، آشوب دیگری برخاست.

در این زمان، قیام و آشوب دیگری به وجود آمد. (بلند شد)

بار دیگر نگرانی و اندوه، قلب مردم را درهم فشرد.

یک بار دیگر، نگرانی و غم، قلب مردم را آزار داد و آنها را ناراحت کرد.

مردم، وحشت زده از خواب برخاستند، همه می گریختند و گمان می کردند، حادثه‌ی ناگواری پیش آمده است.

مردم با ترس و وحشت بیدار شدند، همه فرار می کردند و خیال می کردند، اتفاق بدی رخ داده است.

درس دوازدهم

تاریخ ادبیات

شاهنامه اثری منظوم از فردوسی است.

چهارمقاله اثر منثور نظامی عروضی است.

حکایت «بوعلی و بانگ گاو» از کتاب چهارمقاله نقل شده است.

شاهنامه سراسر شعر است.

فردوسی استاد بی‌همتای زبان فارسی است.

فردوسی نزدیک به سی سال برای نوشتتن شعرهای شاهنامه تلاش کرد.

معنی و مفهوم درس

فردوسی، فرزند ایران

ولیکن همه موی، بودش سپید

به چهره، نکو بود بر سانِ شید

از نظر چهره و ظاهر مانند خورشید، نیکو و زیبا بود اما تمام موی او سفید بود.

بشد از جهان، یکسره نامید

چو فرزند را دید، مویش سپید

وقتی فرزندش را با موی سفید دید کاملاً از جهان نامید شد.

چه گوییم از این بچه‌ی بد نشان؟

چو آیند و پرسند گردن کشان

وقتی پهلوانان بیایند و از این بچه‌ی بد نشان (سفید موی) سؤال کنند، چه بگوییم؟

پلنگ دو رنگ است یا خود پری است

چه گوییم که این بچه‌ی دیو، کیست

چه بگوییم که این بچه دیو، کیست. این بچه، پلنگ دو رنگ است یا خود فرشته است.

از این بچه، در آشکار و نهان

بخندند بر من، مهان جهان

بزرگان جهان در آشکار و نهان به خاطر این بچه به من می‌خندند و مرا مسخره می‌کنند.

به خورشید نزدیک و دور از گروه

یکی کوه بُد، نامش البرز کوه

کوهی وجود داشت که نامش کوه البرز بود و به خورشید نزدیک و از گروه دور بود.

که آن خانه از خلق، بیگانه بود

بدان جای، سیمرغ را لانه بود

در آن کوه، لانه‌ی سیمرغ وجود داشت که از مردم و آفریده‌ها خالی و بیگانه بود.

برآمد بر این، روزگاری دراز

نهادند بر کوه و گشتند باز

کودک سفیدموی را روی کوه گذاشتند و برگشتند و از این ماجرا، زمان زیادی گذشت.

جفا کرد بر کودک شیرخوار

پدر، مهر بُرید و بِفکند خوار

پدر مهر و محبت را از فرزند قطع کرد و با خفت و ذلت او را دور انداخت و بر کودک شیرخوار ظلم و ستم کرد.

خداآوند، مهر آن کودک را در دل سیمرغ افکند.

خداآوند، مهر و محبت آن کودک سفید موی را در دل سیمرغ انداخت.

برآمد که بُد کودک آنجا به راز

بدين گونه بر، روزگاری دراز

این گونه روزگاری طولانی که کودک در آن کوه پنهان و به صورت یک راز زندگی می‌کرد، گذشت.

مانند دایه‌ای مهربان، تو را پروردهام.

مثل یک سرپرست و مادر مهربان تو را پرورش داده و بزرگ کرده‌ام.

بی‌آزار آرم، بدين جایگاه

همان گه، بیایم چو ابر سیاه

همان لحظه مثل ابر سیاه پیش تو می‌آیم و بی‌آزار و اذیت، تو را به این مکان می‌آورم.

بر آن پاک فرزند، کرد آفرین

دل سام شد چون بهشتِ برین

دل سام، پدر زال، همچون بهشت اعلی شد و به آن فرزند پاک، آفرین گفت.

لاشی در مسیر موفقیت

بوعلی و بانگ گاو

مرا بکشید که از گوشت من هَریسه، نیکو آید.

مرا قربانی کنید که از گوشت من آشی (حلیمی) خوب بهدست می‌آید.

اطبًا در معالجه عاجز ماندند.

پزشکان در درمان ناتوان ماندند.

علف دهیدش تا فَرَبه شود.

به او علف بدھید تا چاق شود.

بَلْعَلْيَةِ بَلْعَلْيَةِ بَلْعَلْيَةِ

درس سیزدهم

تاریخ ادبیات

درس «روزی که باران می‌بارید» اثر «محمد میر کیانی» است.
شعر «بال در بال پرستوها» سروده‌ی «بیوک ملکی» است.

معنی و مفهوم درس

بال در بال پرستوها

می‌رسد آخر، سوار سبزپوش

بال در بال پرستوهای خوب

شالی از پروانه‌ها بر روی دوش

جامه‌ای از عطر نرگس‌ها به تن

سرانجام بهار، این سوار سبزپوش، همراه پرستوهای خوب و گل‌ها و نرگس‌ها با پروانه‌ها می‌رسد.

ابر با رنگین کمان، پل می‌زند

پیش پای او به رسم پیشواز

بر سر هر شاخه‌ای گُل می‌زند

باغبان هم، باغبان نوبهار

به رسم پیشوازی و استقبال از مسافر، ابر بر سر راه او با رنگین کمان پل زیبایی ایجاد می‌کند و باغبان نوبهار (خداآوند) نیز بر سر هر شاخه‌ای از درختان، گل زیبایی می‌زند. (شاخه‌ی درختان پر گل می‌شود.)

باز توى کوچه‌ها سر می‌کشند

تا می‌آید، پرده‌ها از خانه‌ها

از میان پرده‌ها پَر می‌کشند

مرغ‌های خسته و پَر بسته هم

تا سوار سبزپوش و همراهانش از راه می‌رسند دوباره پرده‌ها از هر خانه‌ای توى کوچه‌ها را می‌بینند و به آن جا سر می‌کشند و مرغ‌های اسیر، از بین پرده‌ها پرواز می‌کنند.

باز هم فواره‌ی گنجشک‌ها

در فضای باغ‌ها پُر می‌شود

شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها

هر کجا سرگرم صحبت می‌شوند

باغ‌ها پر از گنجشک می‌شود و دوباره در هر جایی که شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها حرف می‌زنند، صدای گنجشک‌ها نیز در فضای باغ پر می‌شود.

بوی اسفند و گلاب و بوی عود	باز می‌پیچد میانِ خانه‌ها
فصلی از عطر و گل و شعر و سرود	می‌رسد فصل بهاری جاودان
دوباره با آمدن بهار بوی اسفند و گلاب و عود در خانه‌ها می‌پیچد و فصل بهاری همیشگی و فصلی از عطر و گل و شعر و سرود فرامی‌رسد.	

درس چهاردهم

تاریخ ادبیات

درس «شجاعت» نوشه‌ی استاد «احمد بهمنیار» است.

معنی و مفهوم درس

شجاعت

سردار لشکری که با تدبیر و مهارت، فرمان عقب‌نشینی می‌دهد و سپاه خود را از خطر می‌رهاند، شجاع است.

سردار لشکری که با اندیشه و استادی و مهارت، دستور عقب‌نشینی می‌دهد و سپاه و سربازان خود را از خطر نجات می‌دهد، شجاع است.

درس پانزدهم

تاریخ ادبیات

شعر «کاجستان» سروده‌ی محمد جواد محبت است.

درس «زیر آسمان بزرگ» اثر ترور رومین و ترجمه‌ی مجید عمیق است.

حکایت «حکمت» از باب اول گلستان انتخاب شده است.

گلستان هشت باب (قسمت) دارد که باب اول آن «در سیرت پادشاهان» است.

معنی و مفهوم درس

کاجستان

خارج از ده، دو کاج روییدند

در کنار خطوط سیم پیام

در کنار سیم‌های مخصوص پیام در خارج از روستا، دو کاج روییدند. (سبز شدند و رشد کردند).

آن دو را چون دو دوست می‌دیدند

سالیان دراز، رهگذران

سال‌های طولانی، عابران و رهگذران، آن دو کاج را مثل دو دوست می‌دیدند.

زیر رگبار و تازیانه‌ی باد

روزی از روزهای پاییزی

یک روز از روزهای فصل پاییز در زیر رگبار و وزش شدید باد...

خم شد و روی دیگری افتاد

یکی از کاج‌ها به خود لرزید

یکی از کاج‌ها توان و قدرتش را از دست داد و خم شد و روی کاج دیگری افتاد.

خوب در حال من، تأمل کن»

گفت: «ای آشنا، ببخش مرا

گفت: «ای کاج آشنا من را ببخش و خوب در احوال من فکر کن»؛

چند روزی، مرا تحمل کن

ریشه‌هایم ز خاک، بیرون است

ریشه‌های من از خاک بیرون افتاده است، چند روز وضعیت و حالت مرا تحمل کن.»

«دوستی را نمی‌برم از یاد،

کاج همسایه، گفت با نرمی:

کاج همسایه به نرمی و آرامی گفت: دوستی بین خودم و تو را از یاد نمی‌برم.

ناگهان از برای من افتاد»

شاید این اتفاق هم روزی

شاید یک روز این اتفاق به صورت ناگهانی برای من هم بیفتد.

باد، آرام شد، ملایم شد

مهربانی به گوش باد رسید

این مهربانی دو کاج به گوش باد رسید، باد، آرام، ملایم و سازگار شد.

کم کمک، پا گرفت و سالم شد

کاج آسیب دیده‌ی ما هم

کاج آسیب دیده‌ی داستان ما نیز، آهسته آهسته قدرت گرفت و سالم و تندرست شد.

دانه‌ها ریشه می‌زنند آسان

میوه‌ی کاج‌ها، فرو می‌ریخت

میوه‌ی کاج‌ها، به پایین می‌افتد و دانه‌ها به راحتی، ریشه در خاک می‌زنند.

ده‌ما، نام یافت «کاجستان»

ابر، باران رساند و چندی بعد

ابر نیز مدتی بعد باران را به دانه‌های کاج رساند، و بعد از آن روستای ما نام «کاجستان» پیدا کرد.

حکمت

غلام هرگز دریا ندیده بود و محنت کشته نیازموده.

خدمتکار هرگز دریا را ندیده بود و رنج و سختی سفر با کشتی را تجربه نکرده بود.

چندان که ملاطفت کردند، آرام نمی‌گرفت و ملک از این حال، آزرده گشت.

هر چه قدر با خدمتکار مهربانی می‌کردند آرام نمی‌شد و پادشاه از این حالت، ناراحت شد.

ملک را گفت: «اگر فرمان دهی، من او را به طریقی، خامش گردانم.»

به پادشاه گفت: «اگر دستور بدھی من با یک شیوه او را ساكت می‌کنم.»

گفت: «غاایت لطف و کرم باشد.»

گفت: «[ساخت کردن غلام] نهایت مهربانی و بخشش باشد.»

باری چند، غوطه خورد؛ جامه‌اش گرفتند و سوی کشتی آوردند.

چند بار، در آب دریا فرو رفت و بالا آمد، لباسش را گرفتند و او را به سوی کشتی آوردند.

اول محنت غرقه شدن، نچشیده بود و قدر سلامت کشتی نمی‌دانست.

در آغاز رنج و سختی غرق شدن را تجربه نکرده بود و قدر سلامتی، راحتی و آرامش درون کشتی را نمی‌دانست.

پلاشی در مسیر موفقیت

درس شانزدهم

تاریخ ادبیات

کتاب «مرد هزار ساله» نوشته‌ی «رضا حجت» است.
نام پدر و مادر ابوعلی سینا به ترتیب «عبدالله» و «ستاره» است.
شعر «چشم و سنگ» سروده‌ی محمد تقی بهار (ملک‌الشعراء) است.

معنی و مفهوم درس

وقتی بوعلی، کودک بود

تازه از بستر بیماری برخاسته بود.

تازه حالش خوب شده بود.

ستاره به سیمای همسرش عبدالله، خیره شد.

ستاره به چهره‌ی همسرش عبدالله نگاه کرد و دقیق شد. (زل زد).

من او را با خون دل پرورش داده‌ام.

من او را با رنج و سختی زیاد، بزرگ کرده‌ام.

حسین دستبردار نبود.

حسین به کارش ادامه می‌داد.

ستاره با هیجان، چشم به دهان او دوخته بود.

ستاره با هیجان و آشفتگی با دقّت به حرف‌های او توجه می‌کرد.

از کوشش و پشتکار او به ستوه آمدہ‌ام.

از تلاش و پی‌گیری او خسته شده‌ام.

تلاشی در مسیر موفقیت

چشمه و سنگ

به ره گشت، ناگه به سنگی دچار

جدا شد یکی چشمه از کوهسار

چشمهای از کوهستان جدا شد، در راه ناگهان به سنگی برخورد.

«کرم کرده، راهی ده ای نیکبخت!»

به نرمی چنین گفت با سنگ سخت:

با آرامی و نرمی به سنگ محکم و سخت گفت: «ای نیکبخت، لطف کن و راهی برای عبور من بده»

زدش سیلی و گفت: «دور ای پسر

گران سنگ تیره دل سخت سر

سنگ بزرگ بد دل، محکم یک سیلی به چشمه زد و گفت: از من دور باش ای پسر،

که ای تو، که پیش تو جُنِبم، ز جای؟»

«تجنبیدم از سیل زور آزمای

من با آمدن سیل پر زور و خروشان از جایم تکان نخوردم حالا تو چه کسی هستی که در مقابل تو از جایم تکان
بخورم؟

به کندن دراستاد و ابرام کرد

نشد چشمه از پاسخ سنگ، سرد

چشمه از پاسخ سنگ، دل سرد و نامید نشد و به کندن مشغول شد و پافشاری کرد.

کز آن سنگ خارا، رهی برگشود...

بسی کند و کاوید و کوشش نمود

بسیار زمین را کند و آن قدر تلاش کرد که از میان آن سنگ سخت، راهی باز کرد.

که از یأس، جز مرگ، ناید به بار

برو کارگر باش و امیدوار

پس برو برای هدفت کار کن و همیشه امیدوار باش که از نامیدی چیزی به جز نابودی و مرگ به دست نمی‌آید.

شود سهل، پیش تو دشوارها

گرت پایداری است در کارها

اگر در کارهایت پایداری و پافشاری باشد، تمام کارهای دشوار در مقابل تو آسان می‌شود.

درس هفدهم

تاریخ ادبیات

شعر «کار و تلاش» سروده‌ی پروین اعتصامی است.

درس «همه چیز را همگان دانند» از کتاب «ابوریحان و ریحانه» اثر اسفندیار معتمدی انتخاب شده است.

حکایت «جوان و راهزن» از کتاب «سبحه‌الابرار» اثر «جامی» انتخاب شده است.

کتاب‌های «مثنوی معنوی» و «فیه ما فیه» از آثار جلال الدین محمد بلخی مشهور به مولوی هستند.

کار و تلاش

که با پای ملخ می‌کرد زوری

به راهی در، سلیمان دید موری

سلیمان (ع) در راهی، مورچه‌ای را دید که با پای یک ملخ، دسته و پنجه نرم می‌کرد و زور می‌زد.

وزان بار گران، هر دم خمیدی

به زحمت، خویش را هر سو کشیدی

مورچه با زحمت خود را به هر سو می‌کشید و از آن بار سنگین (ملخ) هر لحظه به طرفی خم می‌شد.

ز هر گردی، برون افتادی از راه

با هر گرد و غباری از راه اصلی خود خارج می‌شد و با هر بادی مثل پر کاه جابه‌جا می‌شد.

که فارغ گشته از هر کس، جز از خویش

چنان بگرفته راه سعی در پیش

آن چنان سعی و تلاش می‌کرد که به جز خودش به فکر کسی نبود.

چرا بی فارغ از مُلک سلیمان؟»

به تندي گفت: «کای مسکین نادان

سلیمان با تندي به او گفت: «که ای بیچاره‌ی نادان چرا از سرزمن سلیمان غافلی؟»

بخور در سفره‌ی ما، هر چه خواهی

بیا زین ره، به قصر پادشاهی

از این راه به قصر پادشاهی ما بیا و در سفره‌ی ما هر چیزی که می‌خواهی بخور.

چرا باید چنین خونابه خوردن تمام عمر خود را بار بردن

چرا باید این چنین رنج و سختی بکشی و تمام عمر خود را بار جابه‌جا کنی؟

رہ است اینجا و مردم رهگذارند
اینجا سر راه است و مردم در حال گذشتن هستند مبادا (نکند) پایشان را بر روی تو بگذارند.

مکش بیهوده این بار گران را
بیهوده این بار سنگین را حمل نکن و جانت را برای جسم آزار نده.

بگفت: «از سور، کمتر گوی با مور
گفت: از جشن و شادی و سور و راحتی کمتر با مورچه حرف بزن زیرا برای مورچه‌ها صرفه‌جویی و خرسندی از جشن و مهمانی خوش‌تر و بهتر است.

نیفتند با کسی ما را سر و کار
سر و کار ما با کسی نمی‌افتد (محاجه کسی نمی‌شویم) زیرا خودمان هم غذا (ذخیره) داریم هم جایی برای نگهداری آن (انبار).

مرا امید راحت‌هاست زین رنج
من از این همه رنج و سختی آرزوی آسودگی و راحتی دارم و این پای ملخ به ظاهر کمارزش را به صد گنج نمی‌دهم.

گرَت همواره باید کامکاری
اگر همواره برای تو پیروزی و کامرونی لازم است پس از مورچه، روش صبر و پایداری را یاد بگیر.

مرو راهی که هشیاران بخندند
به راهی نرو که گرفتارت کنند و کاری انجام نده که انسان‌های هشیار و عاقل به تو بخندند. (تو را مسخره کنند.)

گهِ تدبیر، عاقل باش و بینا
هنگام اندیشه و فکر، عاقل و بینا باش و کار امروز را به فردا نسپار.

بکوش اندر بهار زندگانی
در دوره‌ی جوانی تلاش کن زیرا جوانی زینت و زیور و زیبایی دوره‌ی پیری است.

میازار از برای جسم، جان را
که موران را، قناعت خوش‌تر از سور
که خود، هم توشه داریم و هم انبار

نیايش

دستها برکرده‌اند از خاکدان

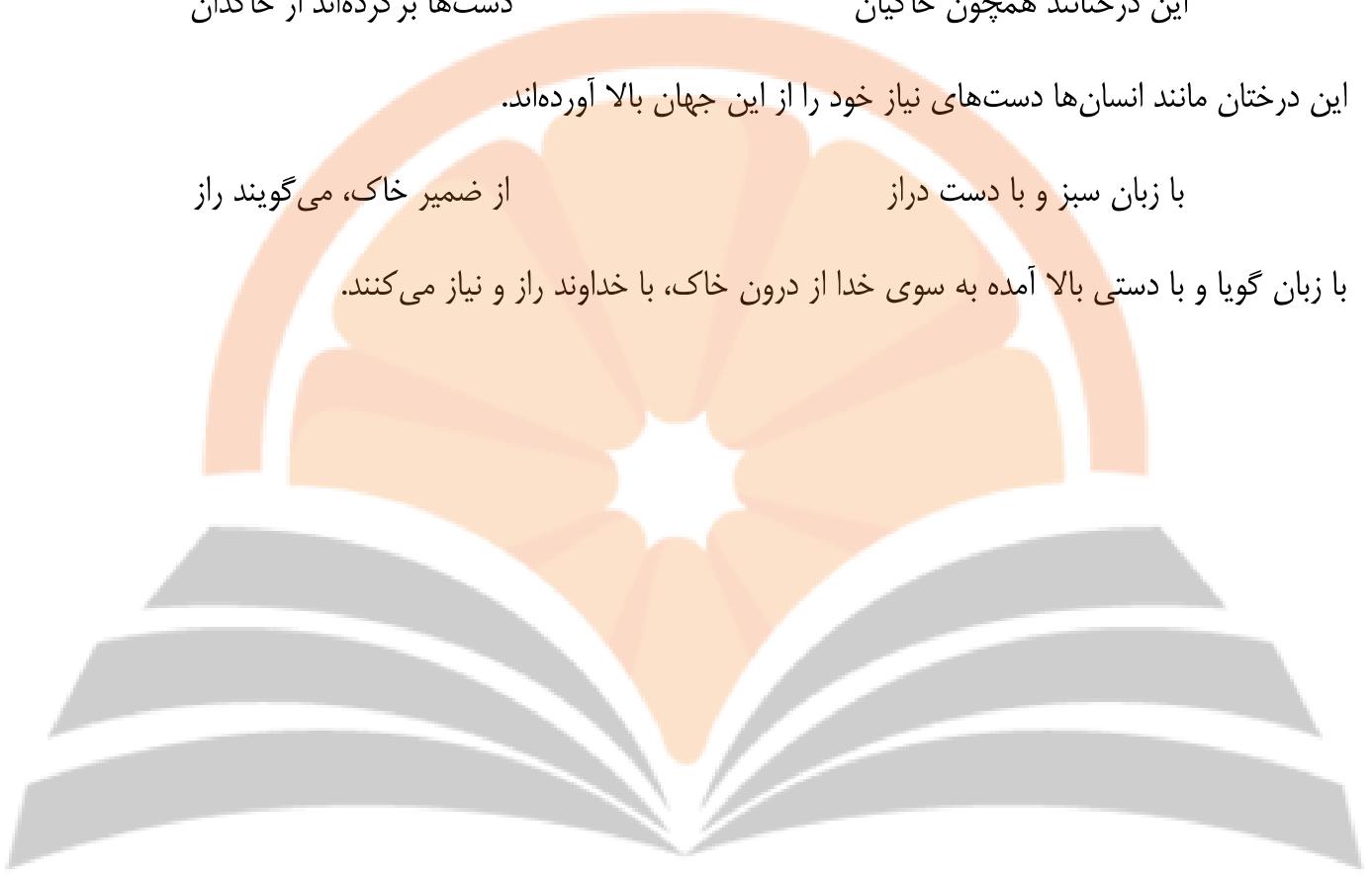
این درختاند همچون خاکیان

این درختان مانند انسان‌ها دست‌های نیاز خود را از این جهان بالا آورده‌اند.

از ضمیر خاک، می‌گویند راز

با زبان سبز و با دست دراز

با زبان گویا و با دستی بالا آمده به سوی خدا از درون خاک، با خداوند راز و نیاز می‌کنند.

نیايش
پلاشی در مسیر موفقیت

تلاشی در مسیر معرفت پیش

- ✓ دانلود گام به گام تمام دروس
- ✓ دانلود آزمون های قلم چی و گاج + پاسخنامه
- ✓ دانلود جزوه های آموزشی و شب امتحانی
- ✓ دانلود نمونه سوالات امتحانی
- ✓ مشاوره کنکور
- ✓ فیلم های انگیزشی

Www.ToranjBook.Net

[ToranjBook_Net](https://t.me/ToranjBook_Net)

[ToranjBook_Net](https://www.instagram.com/ToranjBook_Net)